Doğan Kardeş

Sayı : 79

29 Nisan 1968
Pazartesi

Fiatı : 50 Kuruş

ATESTOP

YILDIZ FİLO

4'ÜNCÜ CİLT BAŞLADI

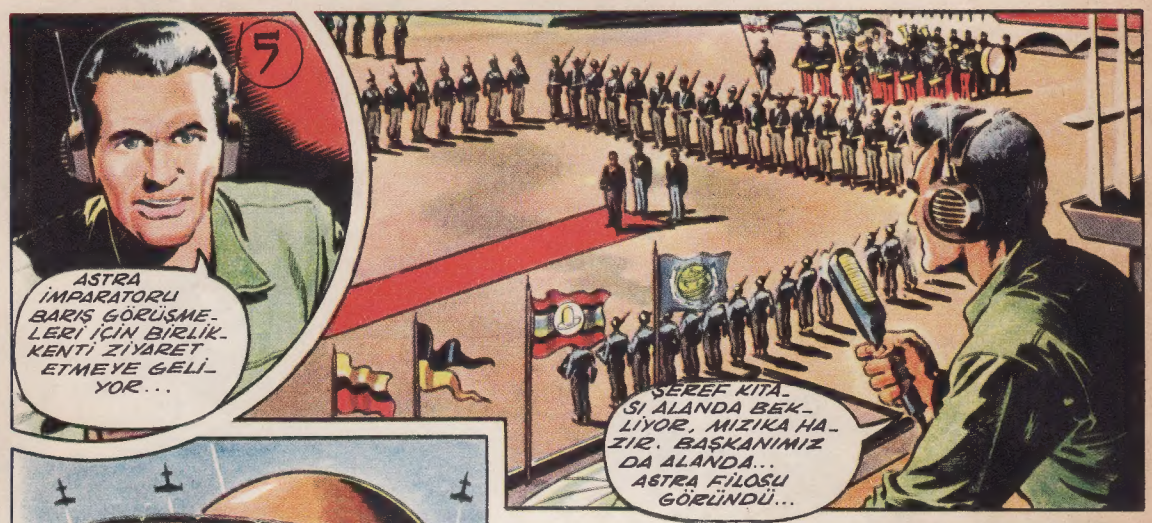

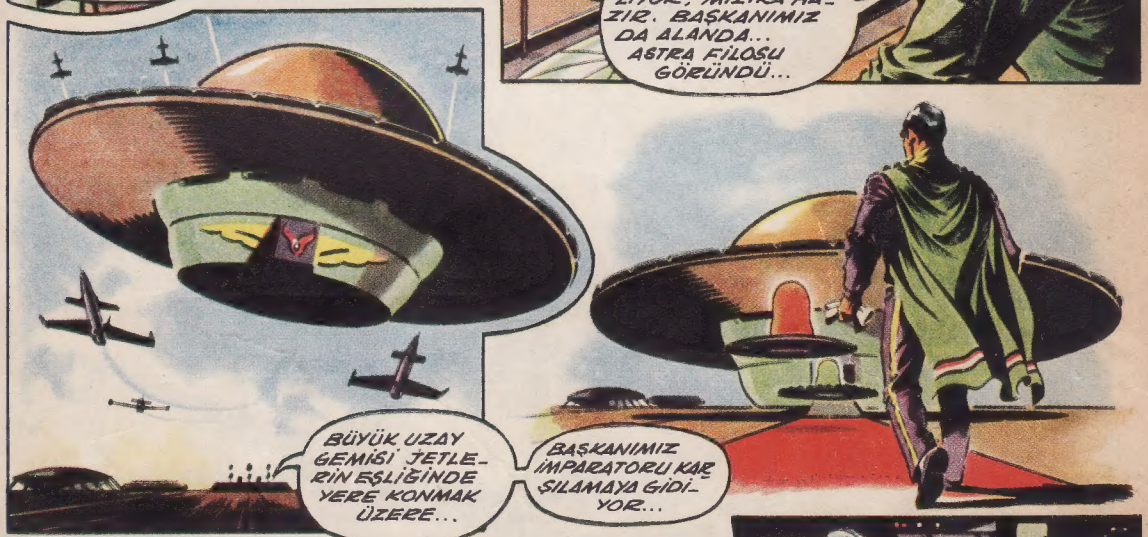

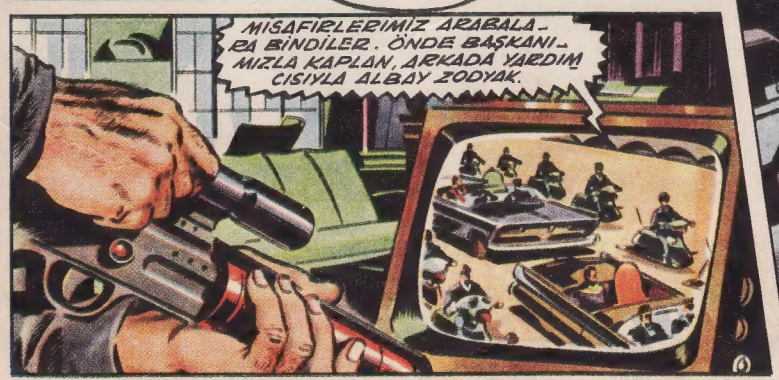

(Devamı son sayfada)

İKRAMİYELİ AİLE CÜZDANI DA VAR MI?

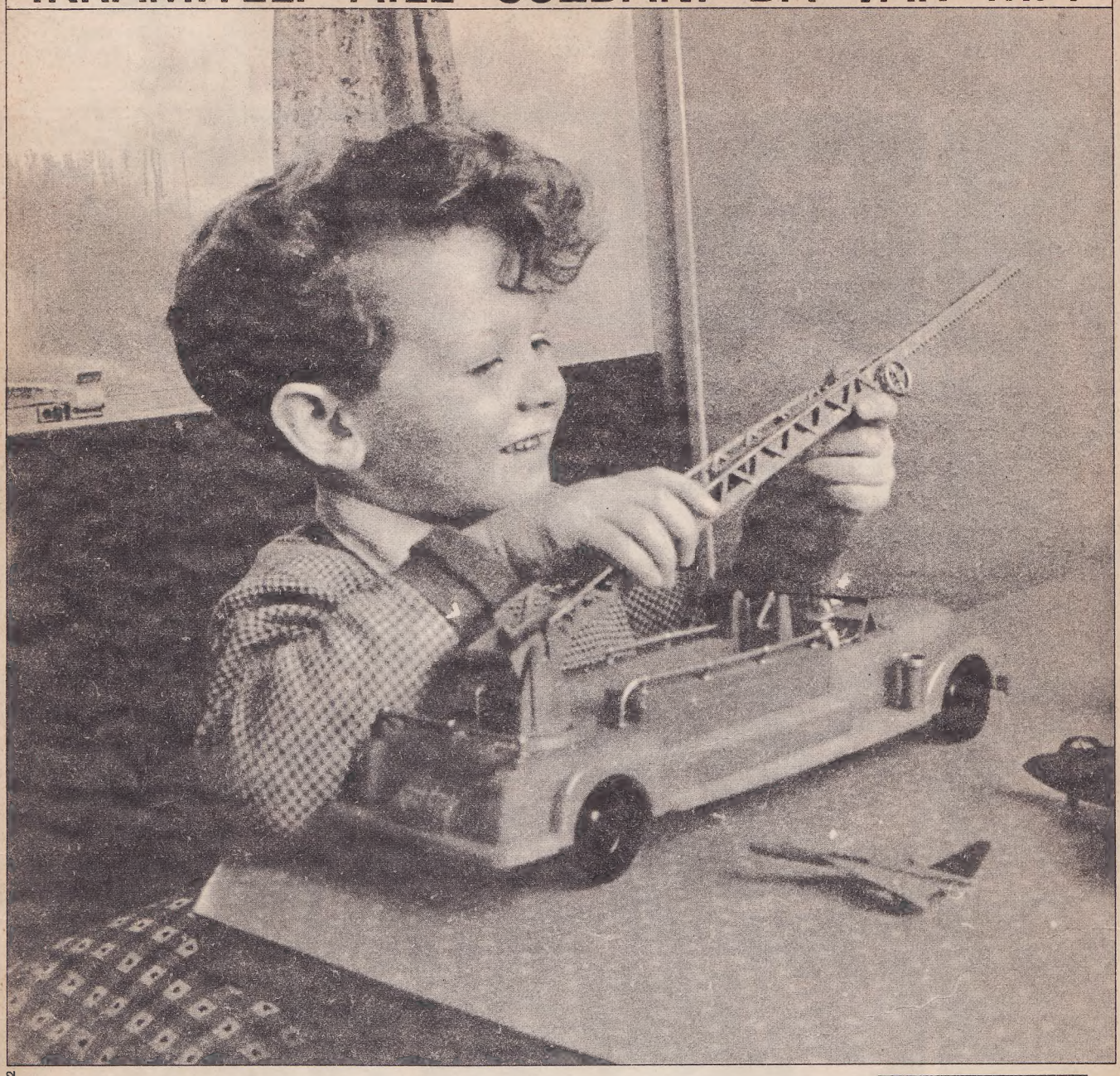

Küçük yaşta yapılan tasarruf bir
mutlu geleceğin ilk adımıdır.
Tasarruf hesaplarının en faydalısı
YAPI ve KREDİ BANKASI'nın İkramiyeli
Aile Cüzdanıdır.

❁

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

YAPI ve KREDİ
BANKASI
**Bu yıl
tasarruf mevduatı
sahiplerine**

**9
MİLYON
LİRA**

**tutarında ikramiyeler
sunacaktır.**

(MORAN - 592) — 84 M 902

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

29 Nisan 1968
Fiatı: 50 Kuruş
Yıl: 23 Cilt: 4
Sayı: 641-79

Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü:
YAVUZ HERKMEN

ADRES VE TELEFON NO. LARI

Yazı İşleri: Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul ✶ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İst. ✶ Yazı İşleri ve Abone Telefon: 27 34 54 - 55 - 56 ✶ Muhasebe Tel.: 22 00 24

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: 25 TL. ✶ Altı aylık: 12,5 TL. ✶ Yurt dışı yıllık: 38 TL. ✶ Yurt dışı altı aylık: 19 TL. ✶ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ✶ Yapı ve Kredi Bankası'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ
(Siyah Beyaz)

Tam sayfa	1500 TL.
3/4 sayfa	1100 TL.
1/2 sayfa	900 TL.
1/3 sayfa	600 TL.
1/4 sayfa	500 TL.

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

BASILDIĞI YER

Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul

Doğan Kardeş Dergisi ve kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

Doğan Kardeş

23 YAŞINDA!..

Sevgili kardeşler;

Türk çocuklarının sevgilisi «Doğan Kardeş» dergisi geçtiğimiz 23 Nisan günü 23 yaşını doldurdu. Bu, hepimiz için çok sevindirici bir olaydır. Çünkü Doğan Kardeş, bunca yıldır yayınladığı dergisi ve kitapları ile, Türk ulusunun en büyük umudu olan siz çocukları eğitmek ve eğlendirmek için çaba harcamış tek yayın kurumudur. Bu uzun süre içinde yüzbinlerce çocuk Doğan Kardeş'i okumuş, sonra onu peşinden gelen küçük kardeşlerine bırakmıştır.

Doğan Kardeş, dün olduğu gibi, bugün de hepinizin en gerçek dostudur. Kitaplığınızda yer alan «Doğan Kardeş Kitapları»nın sayısı her yıl biraz daha artacak ve sizleri, bilgili, görgülü, iyi huylu ve başarılı birer yurttaş olarak yetiştirmeye çalışacaktır. Doğan Kardeş'in bu mutlu günü, hepinize kutlu olsun...

cicican aramızda
sahife 10-11

Uzayda Üç Çocuk

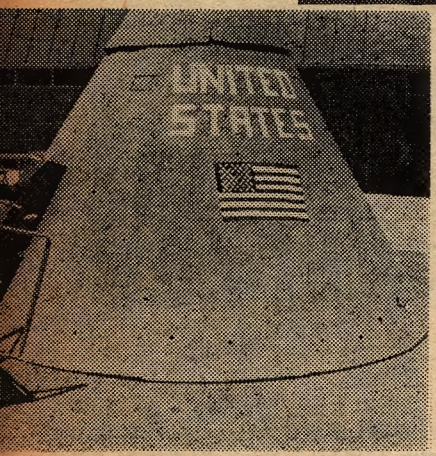

1 Uçuşun yapılacağı yer Amerika'nın Westminister şehrindeki John Tracey Orta okulu idi. Astronotlar da bu okulun öğrencileri arasından seçilen ve herbiri 13 yaşında olan Steve Martinez, Harry Hanson ve Mike Beesley. Uzay gemisi de Apollo. Astronotlar bunun içinde üç gün üç gece süren bir deneme yapacaklardı.

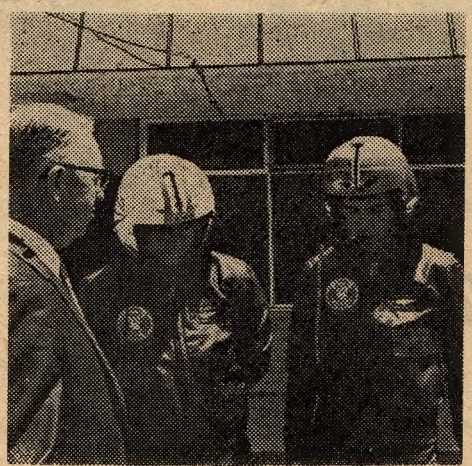

2 Uzay gemisini öğrenciler bir çay vererek elde ettikleri para ile yapmışlardı. Teknik malzemeyi Amerikan Deniz Kuvvetleri vermiş, teknik personeli de Douglas Uçak Fabrikası sağlamıştı. ↑

3 Astronotlar, Amerikan Hava kuvvetleri Hekimi Yüzbaşı Deford tarafından sıkı bir muayeneden geçirildiler. Çünkü uzay gemisinde, ağırlıksız durum dışında, normal şartlara uygun bir şekilde yaşayacaklardı. Herşey ona göre hazırlanmıştı. ↓

4 Fırlatılışın yapılacağı gün okul müdürü astronotlarla son bir görüşme yaptı. Uçuşa hazır olup olmadıklarını sordu. Çocuklar her bakımdan hazır olduklarını söylediler. Yapılan muayenelerde zaten yeterliklerini ispat etmişlerdi.

5 Astronotlar, sırtlarında Amerikan Deniz Kuvvetleri'nin verdiği uzay elbiseleri, başlarında da uzay başlıkları olduğu halde Apollo'nun kapısına geldiler. İçinde 72 saat geçirecekleri gemiyi şöyle bir gözden geçirerek içeri girdiler. ↑

6 Uçuş başlamıştı. Okuldaki kontrol odasından uçuşu idare edenler astronotlarla devamlı temas halindeydiler. Bu arada matematik öğretmenleri de onları unutmadı. Boş kaldıkları zaman yapmaları için matematik problemleri yazdırdı. ↓

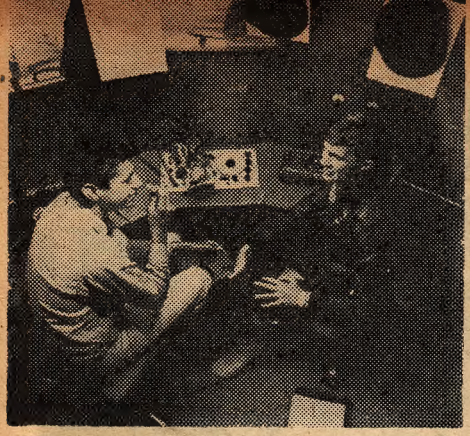

7 Astronotlar üstlerini değiştirerek daha rahatladılar. Konuşuyorlar, uzay uçuşuna göre hazırlanmış yemeklerini yiyorlar, uykuları gelince de yatıyorlardı. Gemide özel bir fotoğraf makinesi vardı. Bununla da birbirlerinin fotoğrafını çekiyorlardı. ↑

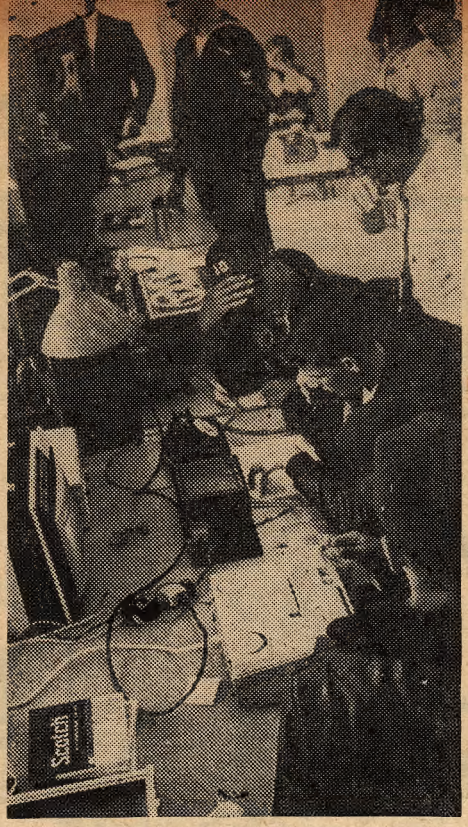

8 Astronotların uzay gemisindeki bütün konuşmaları banda alınıyordu. Uçuştan sonra bu bantlar mühürlenecek ve ancak 15 yıl sonra açılacaktı. Çocuklar 15 yıl sonra bu bantları dinleyerek, 15 yıl önceki hayal dolu uzay uçuşunu hatırlayacaklardı. ↓

9 Uzay gemisinde bir televizyon kamerası, kontrol odasında da televizyon perdesi vardı. Astronotlar televizyon aracılığı ile kontrol odasından görünebiliyorlardı. Evlerini, ana-babalarını özlemişlerdi ama sonuna kadar dayanacaklardı. ↑

10 Sonunda iniş günü geldi. Okulun bahçesi Amerikan Hava ve Deniz Kuvvetleri'nin bandoları, televizyoncular, uzay mühendisleri, okul personeli, astronotların ve öbür çocukların ana-babaları ile doldu. Herkes astronotları karşılamaya gelmişti. ↓

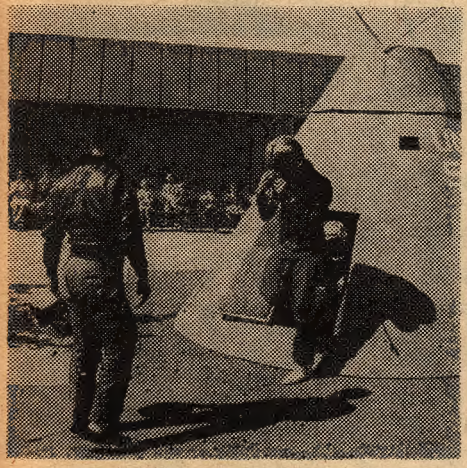

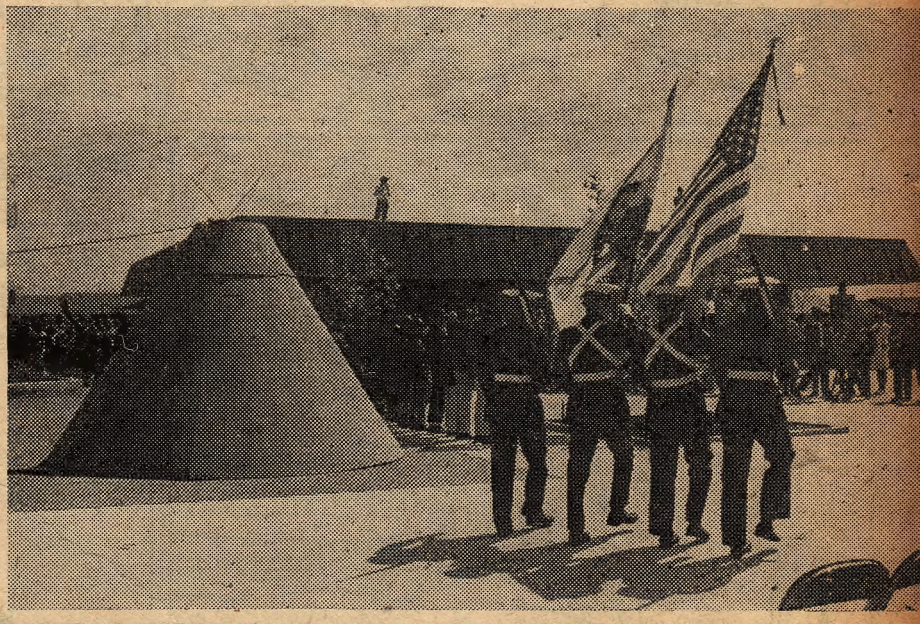

11 72 saatlik uçuş süresi bitti. Apollo uzay gemisi hiç kalkmadığı okul bahçesine başarılı bir iniş yaptı. Astronotlar, kendilerini karşılamaya gelenlerin alkışları arasında, güneşten gözleri kamaşarak uzay gemisinden çıkmaya başladılar.

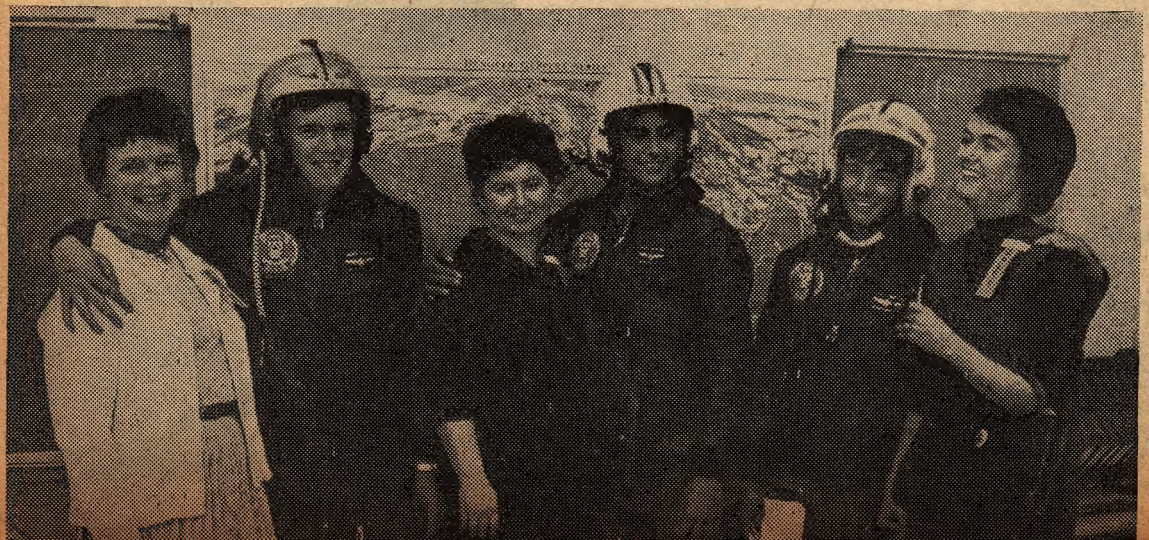

12 Astronotların gözleri gün ışığına alışınca hemen ana-babalarını aradılar. Bu başarıdan büyük gurur duyan anneleri ile fotoğraflar çektirdiler. Ne hissettiklerini soranlara da, eğitimlerini bitirir bitirmez astronot olacaklarını söylediler.

NASRETTİN

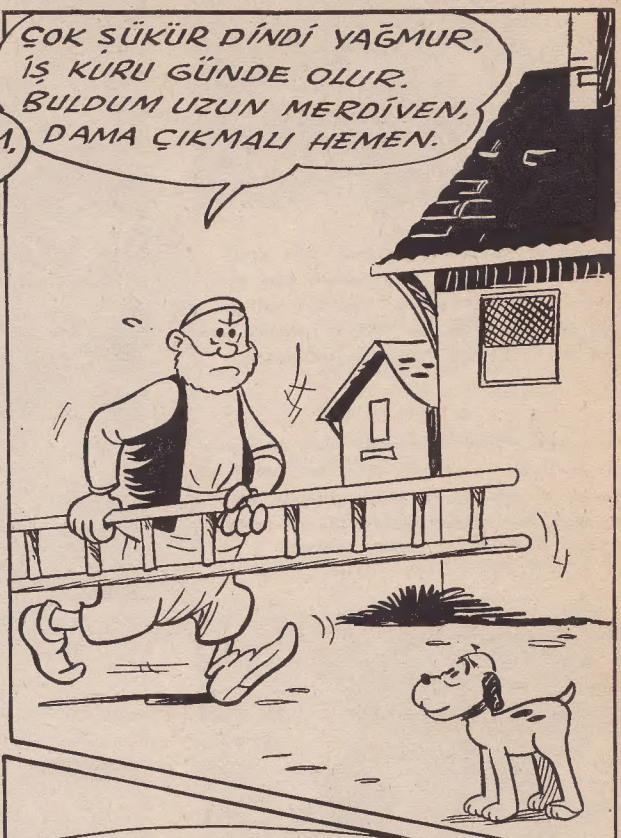

Kütüphanem

HOCA

Yazan : NECDET RÜŞTÜ EFE
Çizen : ŞEBAT ALKAN

?!

HAV

HAAV..

DAMDAN İNDİM KORKARAK, SÖZÜNÜ ETTİM MERAK,

KALBİN İYİLİK SEVER, BANA BİR SADAKA VER..

SÖZÜN BU MU? PEK GÜZEL BENİMLE YUKARI GEL..

HIR..

HAVV..

EYVAAHH.. KAYDI AYAĞIM, ŞİMDİ NE OLACAĞIM ?..

MADEMKİ YOKTU PARAN, AŞAĞIDA SÖYLER İNSAN..

BUDALA BENİ NİÇİN DAMDAN YERE İNDİRDİN?..

BAŞKASINDAN İSTERSİN, PARAM YOK... ALLAH VERSİN..

HAFTAYA BÜYÜYEN EV...

SEVİMLİ TEMBELLER

Öğretmen-coğrafya dersine kaldırdığı Ahmet'e sorar:

— «Söyle bakalım Ahmet. En uzun günler ne zaman başlar?»

— «Okulun açıldığı ilk günden sonra efendim.»

ZEKÂ

— «Ben konuşurken kulağını tıkamaya utanmıyor musun?»

— «Anneciğim, söylediklerim bir kulağından giriyor ötekinden çıkıyor dememiş miydin? Ben de birini tıkayarak sözlerin çıkmasına mani oluyorum.»

FRANSA'DA «HAYVANLARI KORUMA DERNEĞİ» NASIL KURULDU?

1955 yılında Paris'te Jean Paul Steiger adında on iki yaşındaki bir öğrenci evine dönerken sokakta tüylerini diken diken eden bir olayla karşılaştı: Haşarı sokak çocukları ortaya ateş yakmışlar, ele geçirebildikleri kedi ve köpek yavrularını, serçeleri, kırlangıçları ateşe atarak zavallıların yanmasını büyük bir zevkle seyrediyorlardı. Duruma oradan gelip geçenlerden müdahele eden olmadığı için küçük Jean, tek başına bu vahşete karşı koydu, sonunda da başardı.

Bu olay küçük çocuğu etkisi altında bırakmıştı. Bir dernek kurarak hayvanlara yardım etmek istiyor ama bu zor işi nasıl başaracağını bilemiyordu. Paris'te «Hayvanları Koruma Derneği» adlı bir dernek vardı ama, Jean'ın yapmak istediği şeyler çok daha başkaydı.

Büyükleri Jean'ın cesaretini artırdılar ve böyle bir dernek kurması için nerelere başvurması gerektiğini söylediler. Küçük öğrencinin ilk başvurduğu kişi, Afrika'da kurduğu sağlık tesisleriyle dünyada ün yapmış olan bilim adamı Doktor Schweitzer oldu. Aynı zamanda hayvan dostu olarak bilinen bu büyük insan, Jean Paul'e ne yapması gerektiğini uzun bir mektupla açıkladı. Ama ne var ki herşeyden önce bunun için toplu bir paraya ihtiyaç vardı.

Jean'ın yakınları böyle hayırlı bir iş için yardım kampanyası açılması gerektiği fikrini ileriye sürdüler. Bunun ne kadar isabetli bir iş olduğu çok geçmeden anlaşıldı. Beyaz perdenin ünlü yıldızı Brigitte Bardot, büyük bir bağışla ilk yardımda bulunan kimse oldu. Bunu diğerleri izledi.

1955 yılının küçük Jean'ı bugün 23 yaşında genç ve çalışkan bir iş adamı. Kurduğu derneği de başarıya ulaştıran ünlü bir kişi.

7 YANLIŞ

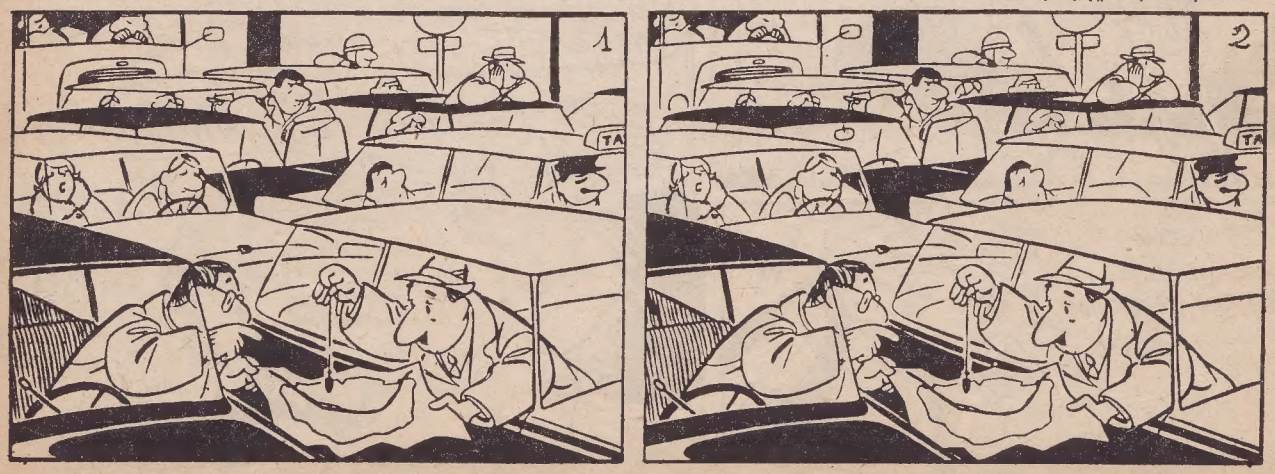

2. RESİMDEKİ DEĞİŞİKLİKLER: 1) Sol arkadaki kamyonun farı gösterilmiş. 2) Şoförü kapıdan dışarı çıkmış olan otomobilin dikiz aynası gözükyor. 3) Kamyonun sağında görülen ağaç çevresi daha kalın. 4) Kamyonun sağındaki otomobilde bir kişi fazla. 5) Taksinin sağ arka camurluğu daha kısa çizilmiş. 6) Çekül tutan adamın şapkasındaki tüy yok olmuş. 7) En sağda gerîde perdesi gözüken otomobilin camı bir dikme ile ikiye bölünmüş.

2
KAPTAN ve çocukları EDİ ile BÜDÜ
by R. DIRKS
12-31
GEÇEN SAYIDA BİLİYORSUNUZ EDİ İLE BÜDÜ SAHİLDE AYAK İZLERİ GÖRMÜŞLERDİ...
İZLER NE KADAR BÜYÜK, DEĞİL Mİ ?
GEL BAKALIM NEREYE GİDİYOR.
AYAK İZLERİ BİR MAĞARADA SON BULUYORDU...
HEEY!
KİM VAR ORADA?
GIIIRRR!!
AMAN, KAÇALIM! KAFAMIZ YARILACAK...
BU KİM ACABA... İNSAN MI, CANAVAR MI ?
GİDİP KAPTAN'A HABER VERELİM!
HAKLISIN! BELKİ BU BİR CANAVARDIR, SONRA HEPİMİZİ YER!..
©1967 by United Feature Syndicate, Inc.
ÇOCUKLAR, BIRAKIN BENİ... ANNENİZE DOĞUM GÜNÜ HEDİYESİ ALACAĞIM...
AMA KAPTAN KORKUNÇ BİR ŞEY GÖRDÜK.
İLERİDEKİ MAĞARADA...
YA BU BİR MUZURLUKSA...
SEN GEL DE SONRA KONUŞ...
KORKUNÇ AYAK İZLERİ...
HANİ AYAK İZLERİ?
HERHALDE GEL-GİT SİLMİŞ OLACAK!
KAPTAN, GEL SESİNİ KULAKLARINLA DUYACAKSIN!!
GÖRÜYORSUNUZ YA, AYAK İZLERİNİN ESRARI HÂLÂ ÇÖZÜLMEDİ... BAKALIM HAFTAYA NELER OLACAK?
DEVAMI VAR.

cici can

SAKALLI KEÇİ

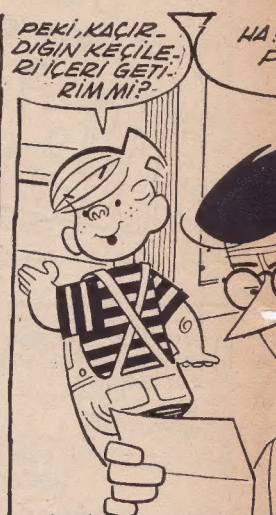

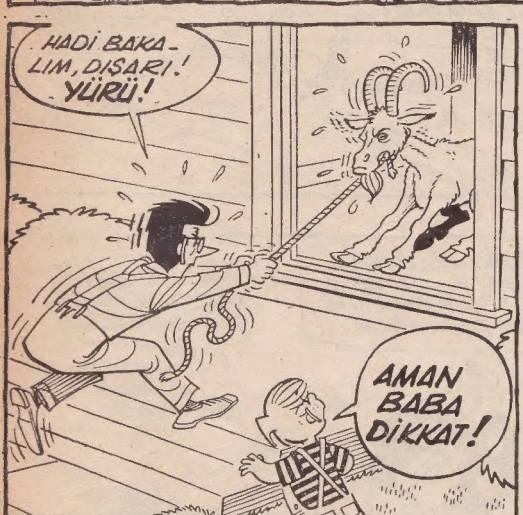

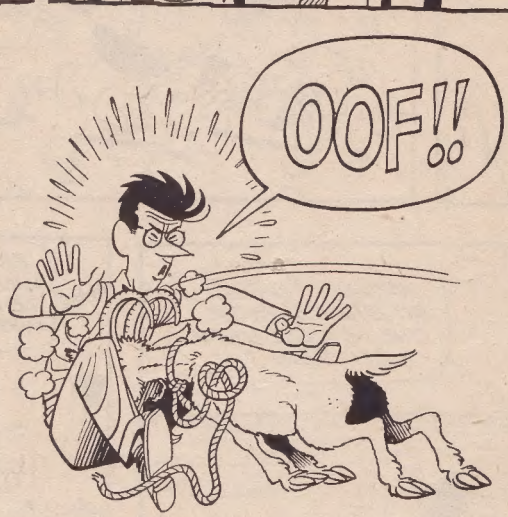

OLUR, EKİ...
İÇERİ GEL, ABDURRAHMAN ÇELEBİ! BABAM SENİ ÇAĞIRIYOR.
EYVAHH!
İŞTE, KAÇIRDIĞIN KEÇİYİ GETİRDİM, BABACIĞIM.
DEMEK İSTEMEDİM!
MEEEE!
ÇELEBİ DEĞİL, CANAVAR BU! CLAY'DEN BETER MÜBAREK!
BAK, ŞİMDİ DE SANA YARDIM EDİYOR. SENİN YERİNE ÇİMENLERİ BİÇİYOR!
BAK, BU FENA DEĞİL AMA...
HEY! ŞİMDİ DE ÇİÇEKLERİMİZİ YİYOR!
DEDİM YA, ÇOK UŞ. LUDUR. HİÇ YEMEK SEÇMEZ!
DAHA NE OLSUN. CAN BİSİKLETİNİ KEÇİ İLE DEĞİŞMİŞ! POLİSE TELEFON EDİP...
DEEEH!
BİR BİSİKLET ALACAK KADAR PARAM OLACAK YAKINDA!
MEEE!
ÜÇ TUR 10 KURUŞ
KASA
TIPKI CANLI BİR ATLI KARINCA GİBİ DEĞİL Mİ?
TIPKI!
NE GÜZEL!

cici can

SAKALLI KEÇİ

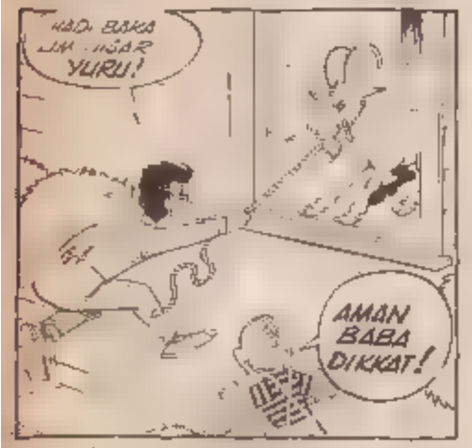

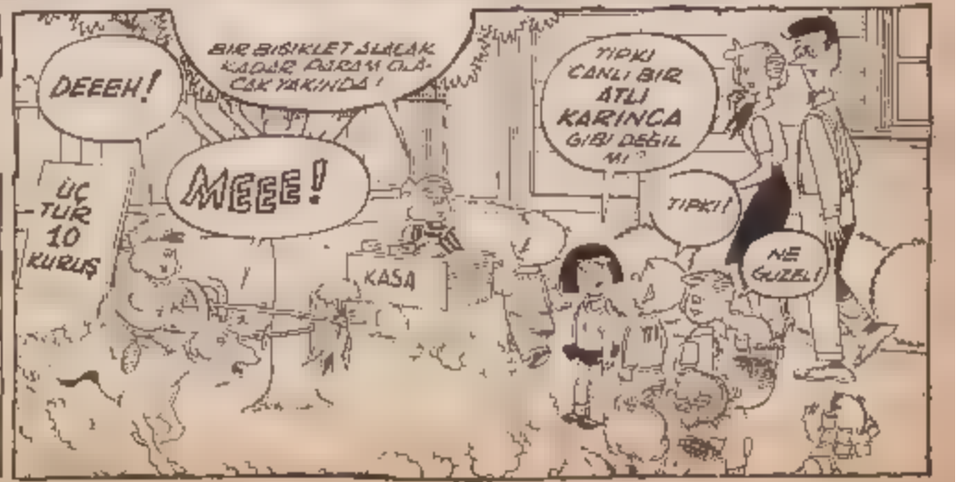

O gece Pam tuhaf bir rüya gördü. Rüyasında hava fişekleri atılıyor, bunların içinden Çalısakal ona bakıyordu. Sonra gökyüzünden döne döne aşağı düşerken sakalı çıktı. Adam Kahkahalarla gülmeye başladı. Ondan sonra yüzü çirkin bir döğmeye benzedi.

Pam birden uyanarak yatağının içinde oturdu. Ortalık aydınlanmıştı. Küçük Sue yatağının ayak ucunda zıp zıplıyordu.

— «Kalk artık, annemin bize sürprizi varmış,» dedi.

Pam gözlerini oğuşturarak yataktan indi. Annesini görünce dedi ki:

— «Anne sürprizin varmış. Çok merak ediyorum.»

— «Kahvaltı edelim de ondan sonra...»

Anneleri ara sıra böyle sürprizler yapar, çocukları sevindirirdi. Kahvaltıdan sonra sokağa çıktıkları zaman otelin önünde altı bisiklet buldular. Bir tanesinin arkasında bir kişinin daha oturması için küçük bir sepeti vardı. Çocuklar bisikletleri görünce sevinçle anne ve babalarının boynuna sarıldılar. Sonra her biri kendi boyuna uygun bir bisiklet kaptı. Küçük Sue kendisine göre olanını bulamayınca «beni de götürün» diye ağlamaya başladı. Annesi onu bisikletin sepetine oturttu. Kendisi de önüne bindi.

— «Biz seninle böyle gideceğiz,» dedi. «Bana sıkı tutun, olur mu?»

Babaları öne düştü. Pam böyle arka arkaya giderlerken bir ördek ailesine benziyeceklerini söyleyerek herkesi güldürdü. Bay Hollister:

— «Çocuklar, arayı açmayın, kaybolursunuz sonra,» diye tembih etti.

Böylece şehrin sokaklarında dolaşmaya başladılar. Görülecek o kadar şey vardı ki... Birkaç tane atlı heykelin önünden geçtiler. Bunlardan biri Absalom adlı bir kahramana aitti. Absalom aynı zamanda şehrin kurucusuydu.

Şimdi Kopenhag'ın en büyük meydanına yaklaşıyorlardı. O küçük ülkenin bütün bisikletleri sanki oraya toplanmıştı. Kırmızı ışık yanıp da durdukları zaman en arkada olan Holly ile Ricky bisikletli bir yaşlı kadına baktılar. Holly hayretle:

— «Yaşlı kadınlar bile burada bisiklete biniyor,» dedi.

Kadının buruşuk yüzünde bir gülümseme belirdi. Onlara el sallayarak uzaklaştı.

Ricky ile Holly yeşil ışığın yandığını ve diğer bisikletlilerin yanlarından geçip gittiğini bir zaman sonra farketti. Holly çevresine bakınarak:

— «Bizimkiler nerede,» dedi.

Ricky:

— «Eyvah! Bizi bırakıp gitmişler,» diye sızlandı.

Çocuklar hızlarını artırdılar. Bazen diğer bisikletlileri geçiyor, ama bir türlü ailelerini bulamıyorlardı.

Holly bisikletini kenara çekerken:

— «Ne yapacağız?» dedi.

Ricky güldü.

— «Bilmem. İki şaşkın ördeğe benziyoruz.»

Çocuklar ailelerini bulmak için birçok sokaklara girip çıktılar, ama faydası olmadı. Ricky:

— «Belki bizim yokluğumuzu fark etmediler bile,» dedi.

— «Ama Tivoli'ye gelince kapıdan girerken bizim olmadığımızı görecekler.»

Ricky kardeşine o sırada karşılarına çıkan bir heykeli gösterdi. Bu kısa boylu, şişman bir kadının heykeliydi. Uzun bir elbisesi, başında bir şapkası, omuzlarında da bir şalı vardı. Elinde büyük bir balık tutuyordu. Çocuklar bu heykelin neyi anlatmak istediğini biraz sonra öğrendiler. Holly:

Pete ikinci sefer dikkatle nişan alıp topu deliğe soktu...

PORSELEN Denizkızı

Çeviren : **SEMRA TUNA**

— «Bak Ricky, şurada sahici balıkçı kadınlar var,» dedi.

— A, bir balıkçı dükkânı!»

Bisikletlerine atlayıp yakına gittiler. Heykeldeki gibi giyinmiş balıkçı kadınlar küçük küçük dükkânlarda balık satıyorlardı. Balıklar sepetlerde duruyor, müşteriler bunların içinden seçiyordu.

Holly ile Ricky'yi en çok şaşırtan bu kadınların o derece hızlı çalışması oldu. Keskin bıçaklarıyla bir iki dakikada bir balığı kesiyor, temizliyorlardı. Çocukların merakla baktığını gören bir müşteri gülerek sordu:

— «Balık pazarına ilk defa mı geliyorsunuz?»

Ricky de gülümsiyerek başını salladı. Sonra sordu:

— «Heykel buradaki balıkçı kadınlar için mi dikilmiş?»

Danimarkalı kadın eskiden beri burada balık sattığını, balıkların kanal yoluyla taze taze denizden getirildiğini anlattı. Kadının aldığı balık paketlenirken yollarını kaybettiklerini, Tivoli'ye gitmek istediklerini söylediler. Kadının ağzını açmasına vakit kalmadan çocuklar kendilerine yabancı gelmiyen bir ses duydular:

— «'Du store Kineser!'»

Başlarını çevirince balıkçılardan birinin önünde Karen'in dedesini gördüler. Sağ eliyle bisikletini tutuyordu. Holly neşeyle:

— «Ah, Farfar, sizi gördüğümüz ne iyi oldu,» dedi.

— «Siz de mi balık alıyorsunuz?»

Çocuklar nasıl yollarını kaybettiklerini anlattılar. İyi kalpli adam onları alıp Tivoli'nin büyük kapısına götürdü. Bay Hollister çocuklarını görünce:

— «İşte bizim Holly ile Rick,» dedi. «Bize yetişirler dememiş miydim?»

Farfar, cebinden gazeteden kesilmiş bir yazı çıkardı. İçinden okuyup İngilizce'ye çevirdi. Yazıda bazı kiliselerden gemi maketlerinin çalındığı anlaşılıyordu...

Pete:

— «A, Farfar da yanlarında,» dedi.

Çocuklar olanları anlattıktan sonra anne ve babaları Farfara onları getirdiği için teşekkür etti. Pete sordu.

— «Gemi maketi nasıl gidiyor? Bitti mi?»

— «İyi iyi. Birkaç güne kadar bitecek.» O anda adamın yüzü üzüntülü bir hal aldı. «Ama bu gemiler varken kiliseleri rahat bırakmıyacaklar.»

— «Nasıl?»

— «Durun göstereyim.»

Cebinden gazeteden kesilmiş bir yazı çıkardı. İçinden okuyarak dikkatle İngilizce'ye çevirdi. Yazıda bazı kiliselerden gemi maketlerinin çalındığı anlaşılıyordu. Yol kenarında böyle parçalanmış gemi maketleri bulunmuştu. Çocuklardan biri konuştu:

— «Bu kötülüğü yapmalarına ne sebep var?»

— «Gemileri yüzdürüyorlar mı acaba?»

Farfar buna şöyle cevap verdi:

— «Onlarla oynamak için

çaldıklarını sanmam. Daha köklü bir sebep aramalı.»

Düşüne düşüne hırsızların maketlerin içinde bir şey aradıkları sonucuna vardılar, ama bunun ne olduğunu öğrenmek çok güçtü.

Farfar onları tekrar evine davet ederek yanlarından ayrıldı. Diğerleri de parka girdiler. Anne ve baba Tivoli'yi ilk defa görüyordu.

O sırada önlerine çıkan bir baloncudan çocuklara uçan balonlar alarak yollarına devam ettiler. Parkın daha önce gitmedikleri bir yerinde bir çocuk bekçisi gördüler. Salıncaklar, kayaklar, tüneller, tahtaravalli, kum havuzu küçüklerin çok hoşuna gitti. Anne ve baba bir sıraya oturup dinlenirken Pete ile Pam biraz dolaşmak için izin istediler. Porselen denizkızının çalınması ile ilgili yeni bir şeyler arayacaklardı. Anneleri de işin iç yüzünü merak ediyordu.

— «O sakallı adam acaba buralarda mıdır,» diye sordu.

Pete fikrini açıkladı:

— «Belli olmaz. Her an tetikte bulunmalıyız.»

Babaları eliyle bir selâm çakarak onlara izin verdi.

— «Genç dedektifler, yolunuz açık olsun. Bir iz bulmadan dönmek yok!..»

Pam ile Pete doğruca gece adamı gözden kaybettikleri yere gittiler. Çalısakal'ı veya Peter'in çakısını kullanan diğer sakalsız adamı gören birisini bulmaya çalışacaklardı. Yakınlarında insanın çeşitli şekillerde atıcılık, nişancılık gibi yeteneklerini denediği pavyonlar vardı. Belki bunların sahiplerinden bilgi alabilirlerdi. Zaten Pete kendisi de birkaç atış yapmak istiyordu.

Pavyonlardan birini beğenerek yaklaştılar. Burada Siyah kadife kaplı bir masa vardı. Masa önden arkaya doğru eğimliydi. Arkada beş delik görünüyordu. Yapılacak iş küçük toplar yuvarlıyarak bu deliklerden geçirebilmekti. Belli bir para karşılığında dört tane plâstik top veriyorlardı. Önce Pete attı. Top hiçbir deliğe girmedi. «Şimdi anladım» diyerek ikinci sefer dikkatle nişan aldı. Top deliğe girdi. Ondan sonraki iki topla da sayı yaptı. Pavyona bakan adam ellerine birer fiş vererek bozuk bir İngilizce ile:

— «Hediyeler... orada,» dedi.

(Devamı var)

bu hafta doğan KARDEŞLER

MİMAR KOCA SİNAN (1490 - 1588)

Türk mimarı Koca Sinan, 5 Mayıs 1490'da, Kayseri'nin Ağırnaz köyünde doğdu. Dünyanın en büyük iki üç mimarı arasında yer alır. Bugün pek çoğu ayakta duran 84 cami, 52 mescit, 57 medrese, 6 su kemeri, 8 köprü, 20 kervansaray, 35 saray ve 41 hamam yapmıştır. Koca Sinan, 9 Nisan 1588'de İstanbul'da öldü.

ZAFER BAYAZIT
Kayseri — 30 Nisan 1954

ARGUN BULUTOĞLU
Samsun — 5 Mayıs 1956

SEDEF BİRKAN
İzmir — 30 Nisan 1962

ATEŞ YAZICI
Perşembe — 1 Mayıs 1959

CEM ACAR
Sapanca — 5 Mayıs 1957

MAHMUT CAMGÖZ
Umurbey — 4 Mayıs 1953

ABDULLAH ÇAY
Adana — 3 Mayıs 1953

YÜKSEL ERİLMEZ
Karamüresel — 5 Mayıs 1954

NİLGÜN ATEŞ
İstanbul — 3 Mayıs 1957

DAVİD SADOK
İstanbul — 4 Mayıs 1962

SERMET BÜRKEV
Sıvas — 4 Mayıs 1958

ASİL BULGAK
Eskişehir — 4 Mayıs 1959

MİNE ÇAĞLAYAN
Bursa — 2 Mayıs 1959

OSMAN OTAN
Yozgat — 3 Mayıs 1953

BU SAYFAMIZA GİRMEK İSTEYEN KARDEŞLER!

1 — İki adet vesikalık fotoğraf çektirin.

2 — Bir kâğıda adınızı, soyadınızı, doğum yerinizi, doğduğunuz tarihi (yıl, ay, gün - rakam olarak) ve ev adresinizi yazıp şu adrese gönderin:

DOĞAN KARDEŞ DERGİSİ «Bu Hafta Doğanlar» köşesi.
Divanyolu, Klodfarer Cad. No. 5 — İSTANBUL.

59 YILDIRIM, DR. GAR'LA ADAMLARININ KİRLİ İŞLERİNİ ORTAYA ÇIKARMAK İÇİN METHUSELAH'TA BULUNMAKTADIR. GAR, MİSTİK ADLI ÂLETİYLE BİR ÇEŞİT FALCILIK YAPMAKTADIR.

YILDIRIM

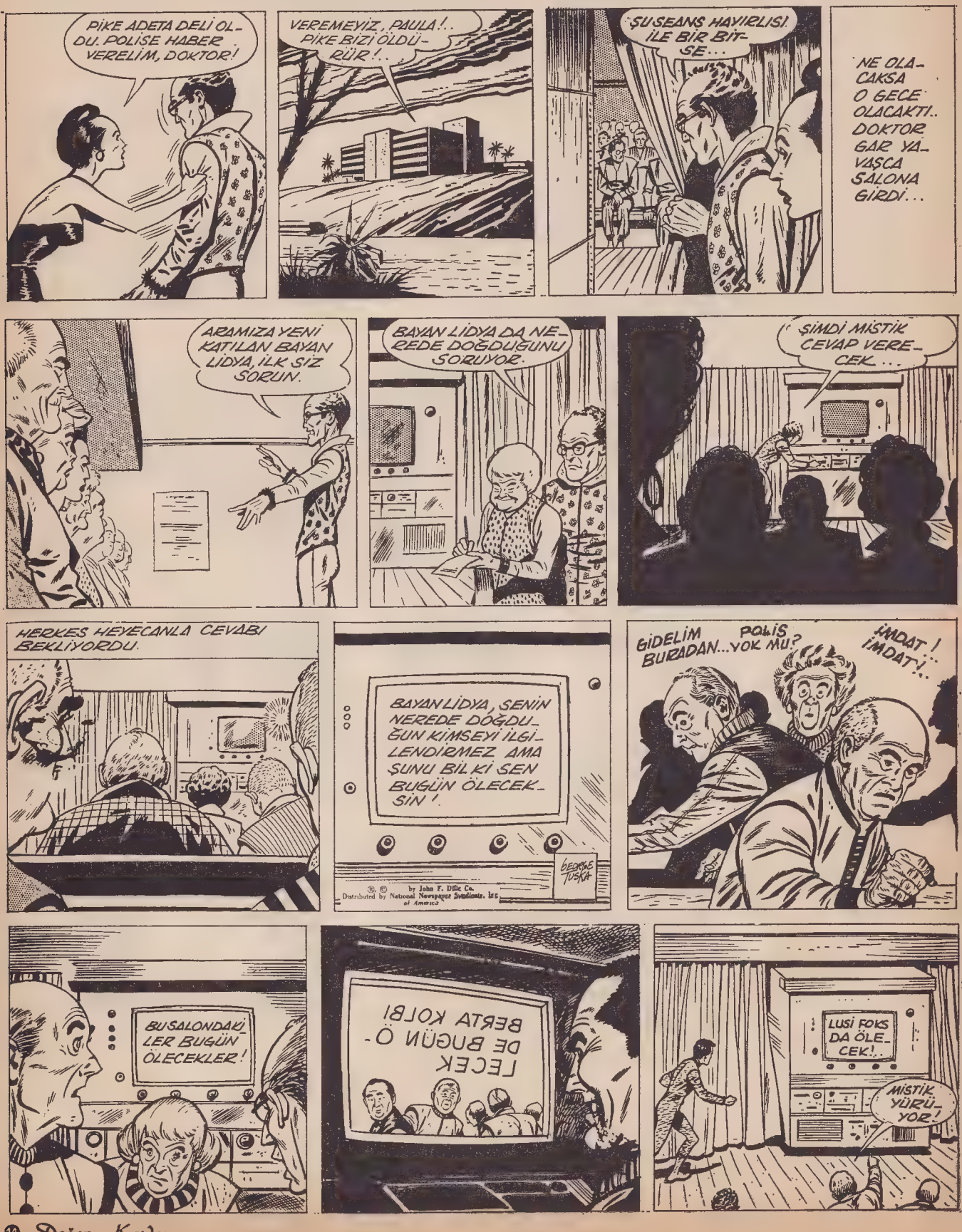

KAPTAN

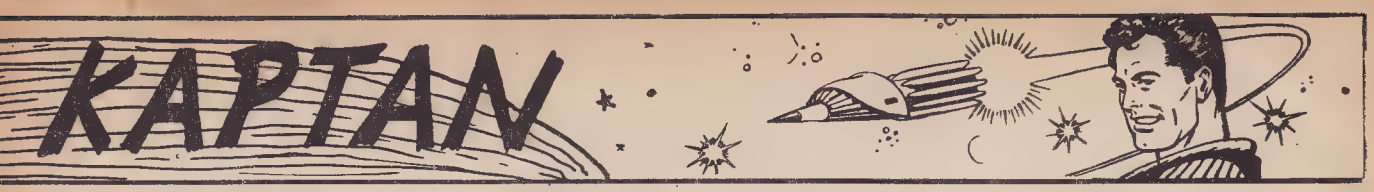

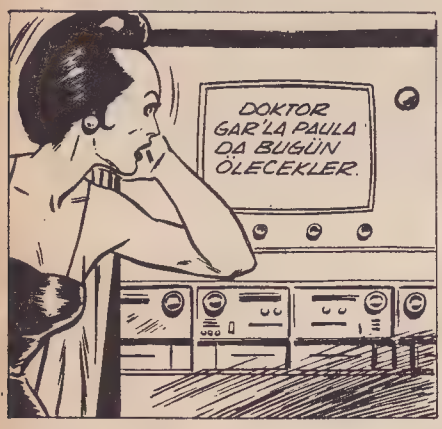

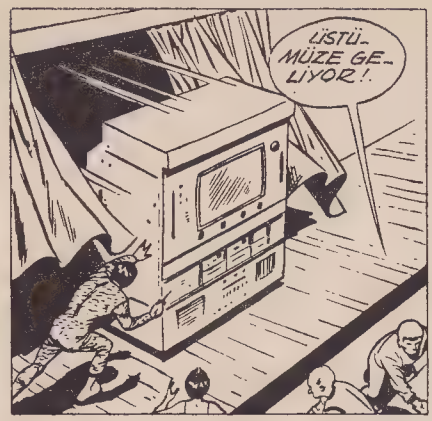

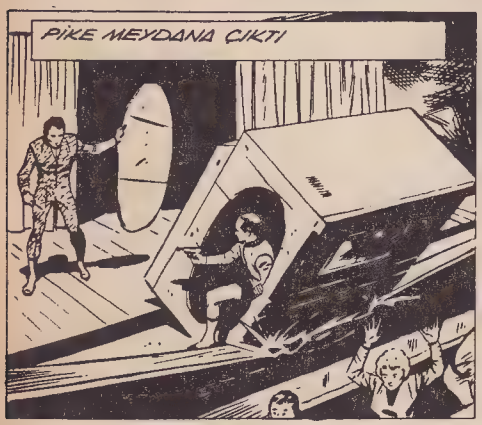

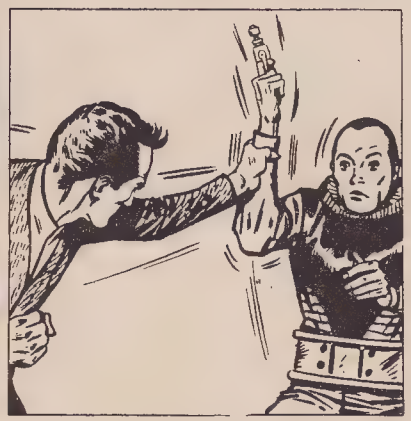

BÖYLECE ZENGİNLERİ KANDIRIP SERVETLE-RİNİ ELLE-RİNDEN A-LIP ONLARI ÖLDÜREN ÇETE OR-TAYA ÇIKTI.

Yakuba, korsan hançeri gibi sivri ve keskin boynuzlarıyla pitona saldırdı...

«Yavru Ceylan, öylesine zarif ve güzel bir hayvandı ki, ona Yukarı - Gabon dilinde «Güneşin Kızı» anlamına gelen YAKUBA adını koydum...»

GÜNEŞİN KIZI YAKUBA

Bir gün eski arkadaşlarımdan Robert Duval beni dolaşmaya gelmişti. Evde yalnızdım. Pardon!.. Av köpeğim Çıta, ayaklarımın dibinde uyukluyordu. Arkadaşımla oradan buradan, siyasetten, ticaretten konuşuyorduk. Ben, hiç farkında olmadan köpeğimi okşuyormuşum. Bu hareketim arkadaşımın ilgisini çekmiş olmalı ki, Duval konuyu değiştirdi:

— «Köpeğini çok seviyorsun galiba. Seni çok iyi anlıyorum. Öyle hayvanlar vardır ki, dostlukları insanlarda bulunmaz. Bağlılığı bazan kahramanlığa kadar vardırırlar... Tıpkı Yakuba gibi.»

Dostum Duval'ın on yıl boyunca Afrikayı gezip dolaştığını ve özellikle Ekvator'da akıl almaz av serüvenleri yaşadığını biliyordum. Kendisine:

— «Yakuba da kim?» diye sordum. Arkadaşım, önündeki bira bardağından bir yudum aldıktan sonra konuşmaya başladı.

— «Bir buçuk yaşında bir ceylan yavrusuydu Yakuba. Parlak sarı, ipek gibi tüyleri vardı bu hayvanın. Gabon yerlileri ona «Altın Ceylan» adını vermişlerdi. Yakuba'yı bir sürek avında yakalamıştık. Ağ tuzağına düşüncesizce atıvermiş kendini zavallıcık.

Bir ceylanı canlı canlı avlamak pek seyrek görülen bir iştir. Zira ceylan, dünyanın en hızlı koşan ve çevik hayvanlarından biridir. Üstelik organları da pek naziktir. Öyle ki, eğer ceylan ağa düşüp de biraz debelenecek olursa, bir yeri kırılıverir. Ama, bu söylediklerime bakarak, ceylanı büsbütün kendini korumaktan âciz bir yaratık sanmayın. Otuz santim uzunluğunda iki hançeri andıran sivri boynuzlarından kendinizi sakınmayacak olursanız, Maazallah, bağırsaklarınızı elinze verir!

Uzatmıyalım, nasıl olduysa oldu, biz Yakuba'yı, kılına bile zarar vermeden, dipdiri, sapasağlam yakalayabildik. Öylesine zarif ve güzel bir hayvandı ki, ona hemen 'Yakuba' adını koydum. 'Yakuba', Yukarı-Gabon dilinde 'Güneşin Kızı' anlamına gelir. Bundan böyle güzel 'esire'mizi evcilleştirmeye karar verdim.

Yakuba'yı yola getirip adam etmek için harcadığım emekleri sayıp dökmem yersiz olur sanırım. Ama, şu kadarını söylemeden geçemiyeceğim: Onu ilk önce bir kafese yerleştirdim. Bu kafes ne büyük, ne de küçüktü. Daha doğrusu, yeterince hareket edebileceği kadar büyük, başını kafesin parmaklıklarına hızla çarpıp intihar etmesini önleyecek kadar da küçüktü. Onu en körpe filizler ve en taze otlarla besliyordum. Hattâ, size bir parça garip gelecek ama, konuşuyordum onunla. Yakuba'yı taklit ederek, tıpkı onun gibi ürkek sesler çıkarıyordum.

Güzel ceylanımın esirlik hayatına her gün biraz daha alıştığını görünce, kafesini azar azar büyültmeye karar verdim. İki ay sonra onu büyük bir çitin içine aldım. Fakat, kazıkların üzerinden sıçrayıp atlamasın diye de, çitin üzerine geniş bir ağ geçirdim. Şunu da sözlerime ekliyeyim ki, ceylanlar, hiç aklınızın almıyacağı büyüklükte engelleri kolaylıkla aşarlar.

Aradan haftalar geçti. Yakuba'm bana iyiden iyiye alışmıştı. Çağırdığım zaman yanıma geliyor, parmaklıkların arısından uzattığım yemini elimden yiyordu. Sonunda çitin içine girmeme ve kendisini okşamama bile izin verdi.

Artık avımı avucumun içine almış, «Güneşin Kızı» ile senli benli olmuştum. Yakuba'nın evimin çevresinde dolaştığı ve hattâ beni görebilmek için terasıma tırmandığı bile oluyordu. Benim kendisine fazla yüz verdiğimi ve kendisine hiçbir kötülük yapmıyacağımı bilen hayvan, bahçıvanımın için için kızıp köpürmesine rağmen, sebze bahçesinin altını üstüne getirdi. Bereket versin, bizim yaramaz, gece olunca yerine dönmekte hiç güçlük çıkarmıyordu. Yoksa 'Altın Ceylan'ın bu çevrede pek sık görülen o dişleri ve tırnakları keskin, yırtıcı vaşaklara yem olması işten bile değildi.

Şimdi anlatacağım olayı iyi dinleyin. Bir gün öğle vakti bahçemde şezlonga uzanmış, kestiriyordum. Sıcağın da etkisiyle ağır bir uykuya dalmışım. Birden, sıçrıyarak uyandım. Kollarımda soğuk ve kaygan bir şeyin dokunuşunu hissettim. Gözlerimi aralayınca... Hayatım boyunca beni daha fazla dehşete düşüren bir ikinci manzara hatırlamıyorum. En azından on metre boyunda korkunç bir piton yılanı, vücuduma sarılıyordu! Elimde olmadan yaptığım âni bir hareket üzerine, soğuk hayvan, sarı-gri lekelerle kaplı siyah halkalarını kasarak, beni sıkmaya başladı..

Yapacağım hiçbir şey yoktu bu durumda... Adamlarım tarlalara, çalışmaya gitmişlerdi. Bağırmak da faydasızdı. Çevredeki en yakın bina, benim evime bir kilometre uzaklıktaydı.

Müthiş bir panik içinde olmama rağmen, soluğumu kesen bu dev halatı gevşetmeye çalıştım, ama, boşuna!.. Kâfir hayvan, kaburga kemiklerimi çelikten bir mengene gibi sıkıyordu. Canavar, başını yere uzatmıştı, herhalde beni şezlongumdan alaşağı ederek, işimi bitirmek istiyordu. Nefes alamıyordum artık; son bir çaba harcıyarak bağırayım dedim, fakat sesim boğuk bir hırıltı şeklinde, boğazımda düğümlenip kaldı.

Nasıl oldu, bilmiyorum, gövdemi saran çemberin ansızın gevşediğini hissettim. Gözlerimi açınca ne görsem beğenirsiniz?.. Benim altın renkli ceylanım, Güneşin kızı sevgili Yakuba'm, o korsan hançeri gibi sivri ve keskin boynuzlarıyla pitona saldırmıyor mu?.. Sevinçten ve heyecandan gözlerim yaşardı. Önce rahat bir soluk aldım. Dünyalar benim olmuştu sanki. Fakat...

Fakat, uğradığı saldırıyla öfkesi bir kat daha kabaran canavar, korkunç bir dönüşle yavru ceylanın beline sarıldı... Zavallının ince bacakları üzerine ağır ağır çöktüğünü içim parçalanarak gördüm. Yakuba, dev pitonun ağzına düşmüş, ağır ağır kayboluyordu... Bilirsiniz, bu pitonlar zehirsizdirler, ama, vücutlarının bir balon gibi esnek olması sayesinde, kendilerinden çok daha cüsseli hayvanları rahatça yutar ve yavaş yavaş sindirirler...

Ya, işte böyle aziz dostum. Benim tatlı Yakuba'm, sahibini kurtarmak için hayatını böyle feda etmişti. Etmişti, ama, onu yutan canavar da, sıra hançer gibi boynuzlarına gelince, bu işi kıvıramamış ve boğazı parça parça olarak lâyığını bulmuştu.»

DOĞAN KARDEŞ'ten KİTAP ve DERGİ İSTEYEN KARDEŞLER

1) Yayınladığımız kitap listesi dışında istekte bulunmayınız.

2) Ödemeli olarak kitap ve dergi istemeyiniz.

3) İçine posta pulu koyduğunuz istek mektuplarınızı TAAHHÜTLÜ olarak postalayınız.

Kağıt Eğlence

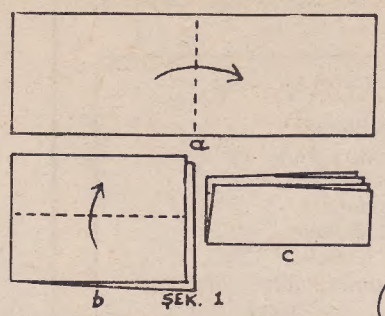

ŞEK. 1

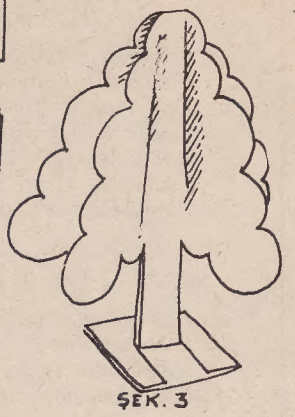
ŞEK. 3

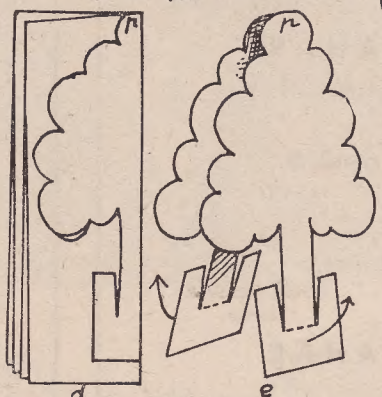

ŞEK. 2

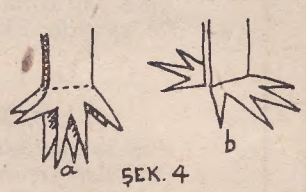

ŞEK. 4

AĞAÇ NASIL YAPILIR?..

Bu ağaçları yapmak için resim kâğıdı veya karton kullanmanız gerekir, yoksa ağaçları dik durduramazsınız. Bu modelleri daha önce yaptığınız çiftliğe veya ilerde yapacağınız evlere, şatolara ekliyebilirsiniz.

Şekil 1. Uzunluğu genişliğinin üç katı olan bir karton alın. Yeşil karton bulabilirseniz çok güzel olur. Bunu a, b, c de gösterildiği gibi katlayın.

Şekil 2. d de gösterildiği gibi katlanmış kartona yarım bir ağaç şeklini çizip kesin. e deki şekli elde edeceksiniz, yani iki ağaç p tepesinde birleşmiş olacak. Alt parçaları okların gösterdiği yönde bükün. Noktalı çizgi ağacın gövdesinin sona erdiği yeri gösterir.

Şekil 3. Düz alt parçalarını böyle birbirine geçirmeden önce ağacın gövdesi olan düz parçaları birbirine yapıştırmanız iyi olur. Ağacın üst kısmını hafifçe öne arkaya katlayarak güzel bir şekil verin.

Şekil 4. Ağacınızı yere yapıştırmak isterseniz düz alt parçalarını a daki gibi kesin. Sonra b deki gibi açın ve yere yapıştırın.

BULMACA

SOLDAN SAĞA: 1) İtalya'da bir yanardağ. Bugün soyu tükenmiş olan dev bir fil cinsi. 2) Bir meyve. Bir nota. 3) Afrika'nın yeni devletlerinden biri. Su. Uçmaktan emir. 4) Çok bilmiş. Bir nota. 5) Yanardağın çıkardığı. Tımar. 6) Belirti. 7) Bir meyve. Bir nota. Bir göz rengi. 8) Gidiş.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) Erguvan renginde. 2) Bir pamuk cinsi. 3) Tersi yarı açılan. 4) Takımada. 5) Azerbaycan Türkleri'nden olan kimse. 6) Bir aydınlatma aracı. Bir erkek ismi. 7) Tayin etme. 8) Dolayısiyle anlat. (İki kelime) 9) Çok büyük. 10) Futbolda oyuncuların elle yaptıkları bir atışı kullanmak (iki kelime).

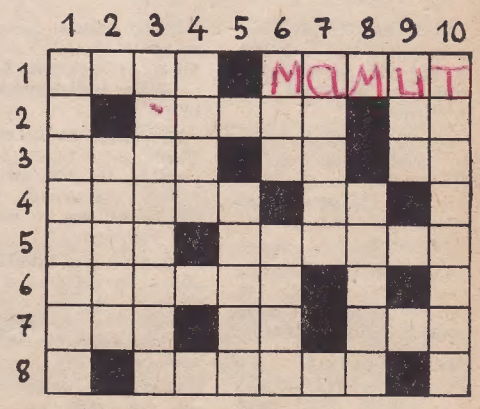

GEÇEN HAFTAKİ BULMACANIN ÇÖZÜLMÜŞ ŞEKLİ

SOLDAN SAĞA: 1) CIVA. 2) BEREKET. 3) Kİ. 4) İZ. 5) ERİTEN. 6) ARAL. 7) DERİ. 8) EZA. 9) ÇURO. 10) RAMSES. 11) UD. 12) LA. 13) HAL. 14) TATLI. 15) AKA. 16) ULUS. 17) MAÇ. 18) KAPI. 19) NATO. 20) KAPRİ. 21) AK.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 8) ERAT. 6) AZA. 3) KERAMET. 2) BİRA. 22) LUP. 1) CE. 23) İLÇE. 24) ILIK. 25) KIRAT. 26) SU. 27) VE. 28) EL. 29) SAP. 30) AKIN. 9) ÇUHA. 7) DUDAK. 19) Nİ. 31) ETİLER. 32) LAMA. 33) ROL. 34) ATA. 35) Tİ. 36) AT. 37) ÇOK.

OKUYUCU KÖŞESİ

İLKBAHAR

İlkbahar güzel ilkbahar
Çiçeklerle donanmış bahçe gibi
Koparmaya kıyamaz ellerim
Arılar konar üstüne
Bal yapan güzel arılar
İlkbahar, güzel ilkbahar
Çiçeklerle donanmış bahçe gibi

DİLEK ŞENDİL

İLKBAHAR

İşte geldi ilkbahar!
Çiçekler açar,
Kelebekler uçar,
Çoştukca coşar çocuklar...

Kimi ip atlar,
Kimi top oynar,
Ne güzeldir ilkbahar!..

CANAN ERSEVER
(İzmit)

İLKBAHAR

Kuzular meleşir,
Çimenler yeşerir,
Çocuklar oynarlar,
Baharı karşılarlar...

Kelebekler altın gözlerini açar,
Güneş etrafa ışıklar saçar,
Tatile gitmek için
Herkes hayaller kurar...

MÜGE CAVLI
(İltekin İlkokulu, 4/A öğrencisi — ANKARA)

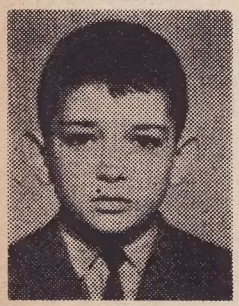

İLKBAHAR

Ağaçta çiçekler açar,
Soğuk bir yana kaçar,
Tabiat neşe saçar,
Ne güzeldir şu İLKBAHAR!
Çayırlar yemyeşil ot,
Gel oynayalım biraz top.
Sen o kelebeği tut,
Ne güzeldir şu İLKBAHAR!

İLHAN TURHAN
(27 Mayıs Ortaokulu I/H öğrencisi Ballıkuyu İZMİR)

FERİDUN SİMAV
(Kurtuluş İlkokulu 4'üncü sınıf öğrencisi — UŞAK)

İLKBAHAR

Bülbüller ötüşerek,
En güzel şarkılarını
İlkbahar için söylediler...

Arılar vızıldıyarak,
En tatlı ballarını
İlkbahar için topladılar...

Kelebekler uçuşarak,
En kıvrak danslarını
İlkbahar için ettiler...

Çiçekler açılarak,
En hoş kokularını
İlkbahar için saçtılar...

YAVUZ DOĞAN
(Gazi Kemal İlkokulu öğrencisi KÜTAHYA)

BAHAR VE PAPATYA

Papatyalar açıldı,
Nefis koku saçıldı.
Bol bol fallara bakıldı...

Mis kokulu papatyam!
Seni gören ferahlar,
İçi sevinçle dolar...

BAHAR

Sen gelince bahar,
Her taraf yeşerir,
Çiçekler sessizce açar,
Kırlangıçlar yuva yapar.

CANAN SIVGA
(Cumhuriyet İlkokulu 5/A öğrencisi - TURGUTLU

MEKTUPLAŞMAK İSTEYENLER

DİLEK SAVUR: Hava lojmanları No. 126 — DİYARBAKIR. **(11 yaşında. Batı müziğinden hoşlanıyor, pul biriktiriyor.)**

İSMAİL ÖZERGİN: Tophane, Lüleci Hendek Cad. Galata Mandrası So. No. 19 — İSTANBUL. **(15 yaşında. Radyoculuk, gezi, kitap ve sporla ilgileniyor.)**

RAİF DİNÇER: İstanbul Koleji, Sınıf: 7/A, No. 118, Çapa - İSTANBUL. **(15 yaşında, pulculuğa meraklı.)**

ERDİNÇ ŞEVKET: Lefke Gazi Lisesi No. 172, Lefke - KIBRIS. **(Zeki, terbiyeli ve çalışkan bir soydaşıyla mektuplaşmak istiyor.)**

ÖMER TÜRKÜN: Etiler So. No. 4 Etiler - İSTANBUL. **(15 yaşında. Spordan, batı müziğinden ve araba kullanmaktan hoşlanıyor.)**

ZORLU OSMAN: Lefke Gazi Lisesi No. 61, Lefke - **KIBRIS. (13 yaşında. Çeşitli konularda mektuplaşmak istiyor.)**

ERTUĞRUL BAKKALOĞLU: Namık Kemal Lisesi, 5 Fen öğrencisi, No. 994, Mağusa - KIBRIS. **(16 yaşında. Spor, pul koleksiyonu ve sinemadan hoşlanıyor.)**

ÖZDEMİR KONURALP : Namık Kemal Lisesi 5 Tic. öğrencisi, No. 85, Mağusa - KIBRIS. **(16 yaşında. Spor, pul koleksiyonu ve sinemadan hoşlanıyor.)**

BERKHAN DİNÇER: Selânik Cad. Sedef Apt. 35/8, Kızılay - ANKARA. **(Org ve piyano çalmaktan hoşlanıyor.)**

CİHAT EKER: Dışkapı, Yeniyol, No. 46/3 - ANKARA. **(13 yaşında. Pul koleksiyonu yapıyor, hafif batı müziğini seviyor.)**

TUĞALP DAĞDELEN : 271. So. No. 47, Üçyol — İZMİR. **(17 yaşında lise öğrencisi. Resmi, sinemayı ve batı müziğini seviyor.)**

TUFAN MENEKŞE: 278. So. No. 9, Asansörüstü - İZMİR. **(15 yaşında. Resimden ve gezilerden hoşlanıyor, pul biriktiriyor.)**

SACİT AKSOY: 278. So. No. 6, Asansörüstü - İZMİR. **(15 yaşında ortaokul öğrencisi. Batı müziğinden, sinemadan hoşlanıyor.)**

BİRSEN ÖZEN : Kernek Cad. Battal Gazi So. No. 5 - MALATYA. **(16 yaşında. Türk ve batı müziğini seviyor, kartpostal biriktiriyor.)**

ADNAN ÖZEMEK : Sabri Taşkın İlkokulu 4/A öğrencisi, Kartal - İST. **(Okumayı ve futbolu seviyor.)**

ERDAL CAN: Hükümet Cad. No. 25/C, Eşme - UŞAK **(Pul biriktiriyor.)**

Bilmece Bildirmece

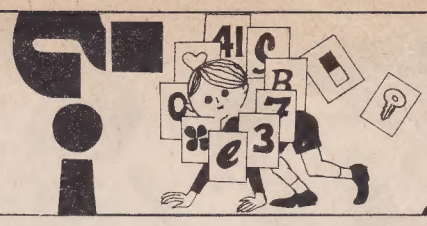

1	P	A	P	A	Ğ	A	N
	A						
2	L	E	Y	L	E	K	
	Y						
3	A	R	M	U	T		
	Ç						
4	O	T	U	Z			

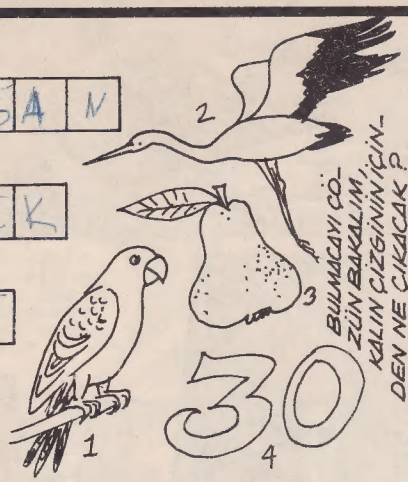

BULMACAYI ÇÖZÜN BAKALIM, KALIN ÇİZGİNİN İÇİNDEN NE ÇIKACAK ?

BU İKİ ADAMDAN HANGİSİ DAHA UZUN ?

HANGİSİ ?

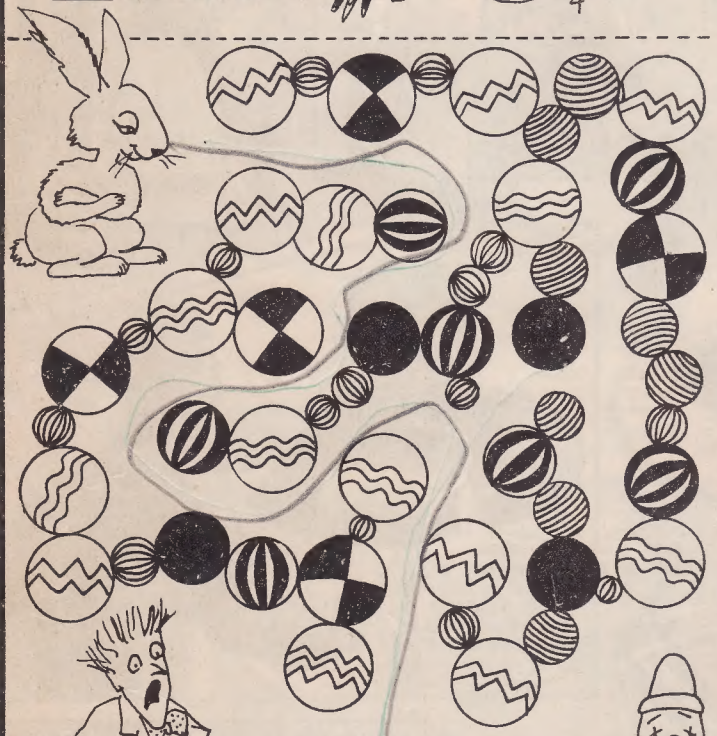

PALYAÇOLARIN İÇİNDE FARKLI OLAN

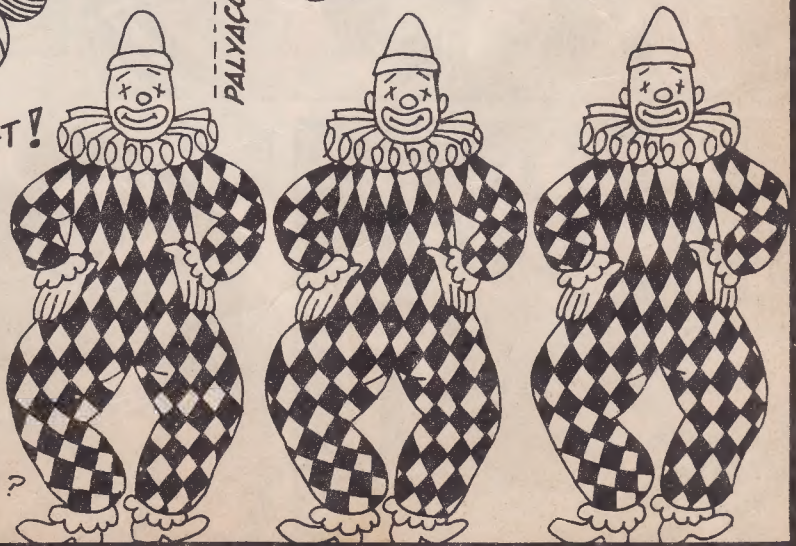

HAYRET!

ŞAPKANIN İÇİNDE TAVŞAN YOK...

HANGİ YOLDAN KAÇTIĞINI BULABİLİR MİSİNİZ ?

BİR YERDEN ATEŞ EDİLDİ. ORTALIK KARIŞTI. KAPLAN VURULDU. POLİSLER, MUHAFIZLAR, ASTRALILAR KOŞUŞUYOR. ZODYAK FIRLADI...

ŞURADAN ATEŞ EDİLDİ... BİNAYI KORDONA ALIN

KİMSE YOK!

ALÇAKLAR! BİZE OYUN OYNADINIZ... İMPARATORU ÖLDÜRDÜNÜZ!..

ATEŞ EDENİ ŞİMDİ BULURUZ... SUÇLULAR CEZALANDIRILACAKTIR!..

SEN, ZODYAK... BİZİ TUZAĞA DÜŞÜRDÜN 6 SAATE KADAR SUÇLULARI BULAMAZSAN SİZE SAVAŞ AÇACAĞIZ!..

HAY HAY...

FABUK, SUÇLUYU BUL, ZODYAK!

KOLAY DEĞİL BU, ŞTİF. ALTI SAATLİK MÜHLET TE ÇOK KISA...

EVET, KOLAY İŞ DEĞİL!

OLUP BİTENLERİ İZLEYENLER ARASINDA LADY PENELOP DA VARDI...

ZODYAK'IN ARAŞTIRMALARINI TELEVİZYONUMUZ ADIM ADIM İZLEYECEKTİR...

GÜZEL! BEN SERBESTÇE ÇALIŞABİLİRİM. BU İŞTE ŞTİF'E YARDIM EDELİM...

ARABANI HAZIRLATAYIM MI HANIM EFENDİ?

(Devamı var)